30 Μαΐου 2014

Ποίος δρόμος οδηγεί στον Χριστό; Και περί Ταπεινώσεως

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Γέρων Πορφύριος
Και θα μ’ ερωτήσετε, πως θα περιπατήσουμε Γέροντα, σ’ αυτό το μονοπάτι; Σας λέγω, λοιπόν, αυτό το μονοπάτι το βάδισε πρώτα ο Χριστός μας και μετά οι Άγιοι. Ο Χριστός μας το λέγει καθαρά. Ακολουθήστε με στα ίχνη μου. Μας χάραξε το δρόμο, παιδιά μου, μάς δίδαξε και τον τρόπο.

Έκανε στενό το δρόμο, μονοπάτι. Μόλις ένας χωράει να περπατεί. Είναι στενός, δύσκολος, ανηφορικός. Η πόρτα για να μπείς, στενή και χαμηλή• πρέπει να σκύψεις για να περάσεις!

Να σκύψεις μέ υπομονή στις δυσκολίες της ζωής. Να σκύψεις μέ πίστι και προσευχή στις ασθένειες. Να σκύψεις, ζητώντας την θεία βοήθεια σε όλα όσα σου συμβαίνουν. Να σκύψεις στις ύβρεις, στις κατηγορίες και στις συκοφαντίες.

Και τι σημαίνει σκύβω; ταπεινώνομαι σιωπηλά, αγόγγυστα, υπομονετικά, ευχαριστώντας και δοξολογώντας το Θεό για όλα. Αφήνομαι στα χέρια του Θεού μέ απόλυτη εμπιστοσύνη και Του λέω: «Χριστέ μου ο,τι θέλει η Αγάπη Σου!».

«Δοξάσατε δη τον Θεό εν τω σώματι υμών και εν τω πνεύματι υμών, άτινα εστι του Θεού», αυτό είναι το νόημα της χριστιανικής ζωής, κατά τον Απόστολο Παύλο.

Πρέπει να είμαστε ταπεινοί παιδιά μου. Έτσι θα αποκτήσουμε τη χάρι του Θεού.

Χωρίς την Χάρι του Θεού, ο,τι και αν κάνουμε δεν θα φέρουν αποτέλεσμα και δεν θα αξιωθούμε να πάμε στον Παράδεισο. Ο Θεός δίνει την Χάρι Του σ’ εμάς, όταν είμαστε ταπεινοί.

Δεν είναι ακατόρθωτο να επιτύχουμε τον αγιασμό μας. Αυτό μάς το απέδειξαν τόσοι άγιοι της Εκκλησίας μας. Αρκεί εμείς να αποκτήσουμε ταπείνωσι και αγάπη. Έτσι θα γίνουμε άνθρωποι του Θεού. Φίλοι του Χριστού. Διότι όλοι οι άνθρωποι του Θεού είχαν ταπεινό φρόνημα. Πως χαρακτήριζε ο Απόστολος Παύλος τον εαυτό του; «έκτρωμα» και πως τον θεωρούσε; «πρώτο μεταξύ των αμαρτωλών». Και ο Δαβίδ, πως έλεγε για τον εαυτό του; «εγώ ειμι σκώληξ και ουκ άνθρωπος, όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα λαού».

Η ταπείνωσι παιδιά μου, είναι «η αρετή των τελείων». Η ταπείνωσι, είναι «η ρίζα της αγάπης και κάθε αρετής». «Ο φρουρός και φύλακας» κάθε χαρίσματος• αλλά και η ουσιαστική αιτία που προκαλεί και ελκύει τον Χριστό να χαρίζει πλούσιες πνευματικές εμπειρίες.

«Ο έχων ταπείνωσιν ταπεινοί τον δαίμονα. Και ο μή έχων ταπείνωσιν ταπεινούται υπό των δαιμόνων».

Για να φθάσεις να γνωρίσεις τον Θεό, δηλαδή να φθάσεις στη Θεογνωσία, είναι ανάγκη, να ταπεινωθείς• δεν υπάρχει άλλος δρόμος να φθάσεις στον Χριστό. Και ο Χριστός θα ευλογήσει τον αγώνα σου. Την προσπάθειά σου περιμένει.

Να παρακαλάτε τον Χριστό, νύκτα και ημέρα, όπως λέμε στην κατανυκτική ευχή του Προστάτη σας Αγίου του Οσίου Εφραίμ του Σύρου, «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα ταπεινοφροσύνης χάρισαί μοι τω σω δούλω». Το φιλάνθρωπο και Πανάγιο Πνεύμα του Θεού, έχει την Βασιλεία του στους ταπεινούς.

Με αλήθεια και ειλικρίνεια πρέπει να εργαζόμαστε τις αρετές. Πολλοί είναι οι ταπεινολογούντες και οι ταπεινόσχημοι, αλλά ελάχιστοι οι ταπεινοί όπως και πολλοί οι εξομολογούμενοι, αλλά ελάχιστοι οι μετανοούντες. Η ταπεινολογία είναι δαιμονική συμπεριφορά.
Να φορέσετε παιδιά μου το «ένδυμα του Χριστού», που είναι η Ταπείνωσι.

Εύχομαι! εύχομαι!

Πηγή: agiazoni.gr